

Kül

– Aslı Taş · 24 Kasım 2022

Geldim işte,
Herşeyin başladığı yere,
Küllerimizi eşeliyorum...
Bir kaç gülüş bulaştı ellerime,
Sesleri ne kadar da buğulu,
Derin... ve uzak...
Gerçek değillermiş sanki.
Kanmaya razı ruhlarımıza,
Ahenk için çınlamışlar kulaklarımızda.

Buldum işte...
Çok altlarda kalmış, mağrur bakışların,
Ayaklarımı unutturdum, sen baktıkça.
Evim, yurdum olurdu semada,
Bahsettiğin cennet,
Oldu şimdi , bir avuç kül...

Geldim işte...
Ruhumu rehin aldığıın yerdeyim,
Yıldızlarıma perde asmıştın bir bir.
Yalnız sen tarafı aralıktı gökyüzümün,
Ve zaman...
Tüm kadranslar kırılmıştı teker teker,
Günler, geceler kayıptı,
Muammaydı artık dünyanın dönüşü,
Yarattığın sonsuz boşlukta, bir sen dolanırdın etrafımda.

Yıktım, altın kafese kurduğun sahte dünyayı.
Yırttım tüm perdeleri,
Kırdım tüm tabuları,
Yaktım tüm anıları,
Senli ne varsa...
Oldu şimdi, bir avuç kül...